

Tornai József

Azért, mert

Azért, mert
az ablakon át a hídra látni,
azért, mert a magasban lámpás
gépkocsik suhannak este,
azért, mert bármilyen késő éjjel
világít legalább egy autó,
azért, mert nem tudom, honnan jönnek-mennek a kocsik,
azért, mert a szálloda
homlokzatán a fölírt betűk messze világítanak,
NOVOTEL,
azért, mert esőben is jól kivehető
a villanyreklám,
azért, mert csodálkozom, hogy
ilyen messziről is fénylik a mesterséges láng,
azért, mert a gép és élet
egy lényeket alkot:
az ember alkotóerejét,
azért, mert ott állok az ablakban,
és nézem a hatalmas formák csodáját,
azért írom még álmomban is a verseimet,
mert ponttá fogyhat végül a költő,
minden, de minden betűje halhatatlanul énekel
a kozmoszon át.

Lucskos, nyúlós békanyál...

Lucskos, nyúlós békanyál.
Miért szép a holdsugár?
A holdsugár azért szép,
mert fényezik a kefék.

A szádtól én azért félek,
mert fogaid mind fehérek.
Teveled én nem cserélek,
mert nem vagy már, mint az ének.

A nyugdíjas délibáb
eladta a kalapját.
Mit csinál, ha eső dől?
Elszalad, úgy csörömpöl.

Magaddal etettél

Petróleum lámpa égett,
ahol én felnőttem.
Nem ért még az áram hozzánk.
Falu szélén állt a konyhánk:
apám büszkesége.

Duruzsolt a kályha nálunk:
krumpli sült estére.
A padlásról kolbász hullott,
fagyos szalonna a vértje.

Eszembe jutnak az esték,
végtelen hideg tél.
Édesanyám, emlékszel-e?
Ha nem volt más vacsorára,
magaddal etettél.

Nézem heverőn a macskát

Nézem heverőn a macskát:
élete a telisded boldogság,
mert gyönyör saját létéről
semmit sem tudni,
ébren is csupán álmodni.

Mi, emberek alig vagyunk,
örvendünk vagy búsongkodunk.
Agyunkban örvénylik a vég,
éjszakákból öntött kerék.

Csillaglétcső

Ha csak egy fokot lépsz,
mindig följebb haladsz,
ha többet kísérsz,
a lábad elakad,
mindig egyet-egyet
semmi magasáig,
s elérhetsz a lépcsőn
sötét fény-sziklákig.
Egy-egy fok, egy-egy fok,
melyik a legfelső?
Hangtalan csodálat:
az isten-fölzengő.